

BOEKBESPREKING.

H. Romagnesi, *Nouvel Atlas des Champignons*. Publié sous les auspices de la Société Mycologique de France. Tome 1 (Bordas, Paris, 1956, 40, 96 pag., 22 tekstfig., 79 pl. met begeleid. tekst, prijs geb. Fr. frs. 5550).

Wederom is hiermee een populair-wetenschappelijk platenboek verschenen. Het wordt wel benauwend zowel voor de amateur, als voor de voor zich zelf werkende vakman en voor het wetenschappelijk instituut, want de prijs hoe ook bezien is een gevoelige aanslag op de beurs.

Romagnesi heeft zelf wel ingezien, dat zijn boek als plaatwerk reeds door zeer vele andere vooraf is gegaan, maar evenzeer is het waar, dat de nu beginnende mycoloog zich voor grote moeilijkheden ziet geplaatst: hoe moet hij aan goede plaatwerken komen? De oude, zeer goede werken zijn reeds lang uitverkocht; verschillende recente boekjes zijn van middelmatige of nog mindere kwaliteit en nauwelijks geschikt om een paddestoel te herkennen. Aan die moeilijkheden heeft Romagnesi tegemoet willen komen door het publiceren van een royaal uitgegeven boek met grote platen. Aan het typografisch uiterlijk van het boek is inderdaad grote zorg besteed, en de algemene indruk is uitstekend. Het bindwerk echter is voor een werk van dit formaat beslist onvoldoende.

Het boek valt volgens het geijkte schema in twee gedeelten uiteen, nl. in de inleiding, die de lezer een inzicht in het paddestoelenrijk geeft, en in het platen-gedeelte. Romagnesi raadt, heel juist gezien, de beginnende aan zich voorlopig te houden aan de platen met bijbehorende beschrijvingen. Pas daarna kan hij, met kleine doses tegelijk, de inleiding gaan lezen naarmate zijn interesse en kennis zijn gegroeid. Deze inleiding geeft hem antwoord op de vragen hoe een paddestoel is gebouwd, leeft en zich voortplant, waarbij tekstfiguren zijn voorstellingsvermogen moeten helpen. Dan volgen enige bladzijden over giftige paddestoelen met de verschillende paddestoelen-giften, over eetbare soorten met recepten en over kweekmethoden voor champignons en truffels. Tenslotte kan de lezer een indruk krijgen in de classificatie en zijn krachten beproeven op de determinatie.

Wat betreft de tekstfiguren moet ik op enkele onregelmatigheden wijzen. Zo is het b.v. onjuist, dat aan de basis van een ascus (fig. 1 A) een gesp zou voorkomen. Bij een basidium van een Auriculariacee (zoals weergegeven in fig. 2 A) worden de sporen niet op verschillende hoogten gevormd, maar pas wanneer de sterigmata het oppervlak van het vruchtlichaam bereikt hebben. Bij de Tremellales komen symmetrische sporen

(zoals in fig. 2 B) niet voor. Het geslacht *Sarcodon* heeft geen sporen zoals getekend in fig. 15 P.

Het is bewonderenswaardig, dat een determinatietabel, waar - terwille van de beginnende amateur - alle microscopische gegevens uit weggelaten zijn, zo goed tot zijn doel voert. Hierin is Romagnesi voor de *Agaricales* ongetwijfeld een meester. In sommige groepen echter, waarin de auteur minder thuis is, moet op enkele onjuistheden worden gewezen. Men zou b.v. alleen op het geslacht *Ombrophila* kunnen uitkomen, indien men aanneemt, dat het vruchtlichaam slechts "une portion pédiculaire épaisse" heeft, niet een "pied bien distinct". *Ombrophila clavus* echter kan zeer lang gesteeld zijn. Om het geslacht *Sarcodon* te kunnen vinden moet men aannemen, dat het vlees "fortement colorée" is, in tegenstelling tot "Chair blanche ou pâle", dat naar *Hydnum repandum* voert. Er zijn evenwel vele *Sarcodon* soorten met wit vlees. Bij het vinden van een *Scleroderma verrucosum* met een krachtig ontwikkeld steelachtig gedeelte - dat misschien geen steel genoemd mag worden - zal de beginner voor een raadsel komen te staan, want voor *Scleroderma* geldt "Champignons sans pied". Evenzo zal hij met die vorm van *Lycoperdon ericetorum*, die geen subgleba heeft en daarom door sommigen *L. pusillum* wordt genoemd, niet op *Lycoperdon* kunnen uitkomen.

Tenslotte komt het platengedeelte, waar natuurlijk ieders belangstelling het eerst naar uit zal gaan. Tot mijn spijt moet ik zeggen, dat hier, na de ophef in Romagnesi's voorrede, de teleurstelling komt. Slechts een heel enkele plaat is voortreffelijk, zo b.v. pl. 61, *Cortinarius purpurascens*. Een aantal platen kan goed worden genoemd maar ook niet meer dan dat. Te veel zijn er, waar bij nadere beschouwing een gevoel van bevreemding opkomt, zoals pl. 17, *Russula virescens*; 24 A, *Amanita echinocephala*; 26, *Amanita muscaria*; 36, *Pluteus cervinus*; 38 A, *Psalliota campestris*; 54, *Geophila* (*Stropharia*) *aeruginosa*; 74, *Inocybe jurana*. Bepaald verschrikkelijk zijn pl. 48, *Coprinus comatus*; 55 A, *Geophila* (*Hypholoma*) *fascicularis*; 56 B, *Dryophila* (*Pholiota*) *mutabilis*.

Een pleister op de wonde is, dat de beschrijvingen door Romagnesi, zoals niet anders te verwachten, zeer goed zijn.

R. A. Maas Geesteranus.

MARASMIUS.

Ondergetekende zou graag *Marasmius*-soorten toegezonden krijgen in verband met een onderzoek naar voorkomen en verspreiding in ons land. Bij eventueel gedroogd materiaal is een korte aantekening over geur, kleur en standplaats gewenst.

C. Bas, Rijksherbarium, Nonnensteeg 1, Leiden.